

Gönülsüz Ve Düşbaz Kırıkları

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Aralık 2015

An, kıble dün ise bir mihrak,
Kıskacında yalıtılmışlığın hezeyan yüklü
Müteessir bir yüreğin dökümündeki
İlık bir düş'ün külfet bildiği yeknesak
Bir izdüşümü iken nazire eden nezdinde gök kubbenin.

Haşmeti yücelerden yüce ve soluk yüreğin ikrarı
Tekmili rahmetin damlayan üzerime üzerime,
Tek bir resim kazılı zihnimde:
Bir karartı hele ki hibeli aşkın ümmet bildiği
Sevdalı yürek kadar nazenin belli ki
Varlığımın inkârı olurdu geri kaçıp
Konakladığım gönül odası.

Yüzden geriye saymak kadar asılsız ve beyhude
Bir türlü eremezken hidayete.
Andan yoksun, dünden muhalif
Çalıntı sevinçlerin hikmetine doldurduğum
Solgun yüzümün tevafuk bildiği
O ikrarın sancısına yenik düştüğüm.

Tek bir katresi bile değmez inan ki
Yüz sürmeye yine de kopup gelen maziden,
Kırık bir gölge kadar devingen şu mizacın
Ettiği tevekküle eş değer:
Ansızın ve anlık bir sızının katığı iken elem,
Yüz çevirdiğim mademki şu sefil gölgem:
Al onu da git ve çaldır kalan yarımı,
Yarınları reşit olmayan bir ömür benimki:
Hani olur da ters düşerim kaderle:
Alabildiğine ıslak ve rahvan bir menzil,
Kayarken yüreğin taşımayacağı kadar
Külfeti binmişken belki de yitirdiklerimin.

Başını bağladığım ümmetimin gölgesine

Sığmazken kara ve bitik her nasılsa
Karaçalıların nifak soktuğu.
Ömür dingin hanidir artan, dönüşü olmayan
Seferlerin hüküm sürdüğu iklimlerin ağına takılı,
Ölgün bir döngünün saf kan yalnızlığının
Enginliğine bağladığım çaputların
Emsalsiz boyunduruđuna ithafen
Yüz sürdüğüm niyazlarımda saklı.

Adsız rabitaların boy verdiği o kurak bozkırların
Lanetine dillendirdiđim peyzajın tek bir karesine
Yığdığım muhtelif tınılar kadar kımıl kımıl,
Hani olur da bir gün ben de çeviririm rotamı
Ne de olsa başımı bağlamış kader
Gönülsüz ve düş baz kırıklarım kadar hatırşinas.